[Steen Folke]

Vi har fra starten vendt os mod dette forslag, som jo vil bidrage til en løsning af nogle EF-problemer ved forøgede udgifter og deraf følgende endnu større indbetalinger. Vi accepterer ikke den nettobidragsbetragtning, som bl.a. Storbritannien har benyttet sig af, og jeg vil gerne sige, at vi er ikke på nogen måde indstillet på at medvirke til at betale en eller anden politisk pris for at fastholde England i EF. Hvis England eller Storbritannien alt i alt foretrækker at træde ud, må vi sige: for vores skyld ingen alarm. Vi forstår dem måske godt og synes, det kan være udmærket.

Der er fra anden side fremsat forskellige ændringsforslag til det danske forslag om en konvergensfond. De gør ikke sagen bedre. Et af disse ændringsforslag vil indebære, at ikke blot Storbritannien, men også Vesttyskland skal til at have en eller anden form for politisk betaling ud fra noget, der minder om tilsvarende nettobidragsbetragtninger.

Vi mener, at i Vesttysklands tilfælde er det særlig oplagt, at disse betragtninger er helt i skoven. Er der noget land, hvor dele af erhvervslivet har stor gavn af EF-medlemskabet, hvor industrikapitalen måske mere end i noget andet EF-land har fordel af EF-medlemskabet, som ikke kan opgøres ved disse nettobidragsbetragtninger, er det præcis Vesttyskland.

Vi vender os også af principielle grunde mod det franske ændringsforslag om en gradueret moms, som har været fremme i forbindelse med forslaget om en konvergensfond.

Jeg skal sige nogle få ord om landbrugsproblemet, som jo er en vigtig del af finansieringsproblemet.

Vi har aldrig bestridt, at der er fordele for visse danske landmænd i forbindelse med EF-medlemskabet. De har været overvurderet, og det er bestemt ikke alle landmænd, der har fordel af det, slet ikke de generationer, der overtager landbrugene. EF er også årsag til en del af problemerne i landbruget med overinvestering og den gæld, som det har givet anledning til. Men først og fremmest mener vi, at landbrugsordningerne er uholdbare. De bugnende lagre og den garanterede afsætning er et uholdbart system.

I den forbindelse kunne man henvise til en lille sag, der kører for tiden. Det er jo meningen, at EF skal til at destruere eller i hvert fald forvandle 200.000 t brødhvede til kvægfoder. Vi synes, det er noget svineri med ressourcerne for at sige det ligeud.

Jeg vil egentlig godt benytte lejligheden til at spørge, hvad regeringen mener om det. Hvad synes man om, at man for at holde priserne oppe og for at bevare disse kunstige ordninger skal til at forvandle 200.000 t udmærket brødhvede til kvægfoder? Hvad mener udenrigsministeren? Hvad mener den danske regering om den slags foranstaltninger? Vi mener som sagt, det er noget svineri, så er det sagt ligeud.

Vi går ikke ind for en hvilken som helst fordel, nogle danske landmænd måtte have af EF. De kunstigt høje priser er der nogle der betaler. Det er bl.a. danske lønarbejdere, og det er lønarbejdere i andre lande. Der er med andre ord tale om en omfordelingspolitik eller, for at sige det ligeud, klassepolitik.

Vi vender os stærkt mod en forhøjelse af momsloftet. Det var jo interessant, at de radikale her løb fra endnu et af de få principielle standpunkter, partiet har tilbage. Vi vender os også af principielle grunde mod den graduerede moms, som EF-Kommissionen har foreslået.

EF er i krise. Det er på tide at tage EF op til genvurdering. Vi skal ikke beklage et EF-sammenbrud eventuelt efter Spaniens og Portugals optagelse eller i forbindelse med en engelsk udmeldelse. Vi mener også, at det danske medlemskab skal tages op til revision. Selv om tilhængerne ikke ønsker det, vil det komme til at præge valgkampen op til EF-valget i juni 1984.

Vi vender os mod en række af de udviklingstendenser, der er i EF frem mod en EF-union og mod det skridt undervejs, der blev taget med den såkaldt højtidelige erklæring ved Stuttgarttopmødet sidste år. Vi vender os mod samarbejde om sådan noget som militærproduktion, som EF-Parlamentet for nylig har vedtaget.

Samtidig smuldrer de økonomiske fordele for de få, som EF-tilhængerne altid har påberåbt sig, og medlemskabet bliver dyrere og dyrere for de mange. Det aflæses direkte ved større indbetalinger, større skatteyderbetaling til EF, og det aflæses indirekte gennem arbejdsløshed, hvor der er tale om samordnet EF-økonomisk politik, der lægger sig hindrende i vejen for en selvstændig dansk poli-